

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Π. Χ. ΔΟΥΔΗΓΕΡΗΣ

ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ

'Από τῆς 1 'Ιανουαρίου ἕως 1 'Ιουλίου

'Ἐσωτερικοῦ δρ. 6.—'Ἐξωτερικοῦ δρ. χρ. 8.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΓΑΛΑΝΟΣ

Γραφεῖα «'Αναπλάσεως» καὶ ἐκδόσεως τοῦ Χρυσόστομου ὁδὸς Φλέσσα, ἀριθ. 5, πλησίον τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κλήρος καὶ ἔθνος, ὑπὸ Τιμοῦ. 'Αναστασίου. — 'Αποστολικὴν Κήρυγμα Πανορίτου Χ. Δουληγέρη. Προσοχὴ εἰς τὴν διασπαρὴν τοῦ σπύρου. — Αἱ 'Αρχαί, ἧτοι αἱ κύριαι διδασκαλίαι, ἐφ' ὧν τὸ κανονικὸν δίκαιον τῆς Ὀρθοδόξου 'Ανατολικῆς 'Εκκλησίας στηρίζεται ὑπὸ Δημ. Ζαμπολίδου. — Ὁ 'Ραββῖνος 'Ισαάκ Μ. πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν καὶ χειροτονηθεὶς πρεσβύτερος, ὑπὸ Νικ. Μ. 'Αμβράζη. — Τὸ Διήγημα τῆς 'Αναπλάσεως (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ) ἡ πραγματικὴ ζωὴ κατὰ μεταφράσιν Κρουσταλλίας Δασκαλοπούλου. — 'Ερωτηνευτικὴ παράφρασις τῶν 'Απάντων τοῦ Μεγάλου Βασιλείου (Βιβλιοκρισία ὑπὲρ Θεολόγου Κληρικοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως). — 'Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον — Κήρυγμα «'Αναπλάσεως».

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΣ (1)

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Α'.

Ἐἴνε ἑσπέρα τῆς 25 'Ιουλίου. — Ἡ Κηφισία βρῖθει κόσμου. Ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις συμφύρονται. — Κἀθημαὶ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἀναμένων νὰ κατέλθω εἰς Ἀθήνας. — Ἡ πλατεία εἶναι πλήρης ἀνθρώπων καλοφορεμένων. — Οἱ ποτοπῶλαι ἐπὶ ποδός. — Οἱ ἄνθρωποι σύζητοῦν ἐξοχικῶς, δηλαδὴ ὁμιλοῦν διὰ νὰ μὴ λέγουν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τίποτε. — Δίφνης διέρχεται εἰς ἐπίσκοπος ἀρκετὰ ἐπιβλητικοῦ παραστήματος καὶ ὑπὸ σιθαστῆς ἀκολουθίας περιστοιχιζόμενος. — Ἀνίσταμαι καὶ τῷ προσφύρω τὸν φόρον τοῦ σέδαμου μου, δι' ὑποκλίσεως. — Ἐκ τῶν καλοφορεμένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τινεὶ προσέβλεψαν καὶ ἀπορηματικῶς ἐμύρψασαν, τινεὶ τὸ πρόσωπον ἀπέστρεψαν, οἱ δὲ πλείστοι ἀδιάφοροι ὧς ἐμείναν καὶ τέλειον ἀπροσε-

(1) Η.Σ. Α. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐκπονεῖ λίαν ἐνδιαφέρουσαν συγγραφὴν ὁ ἡμέτερος συνεργάτης πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Τιμόθεος Ἀναστασίου. Τῇ παρακλήσει ὁ ἡμῶν παρεγώρησε διὰ τὴν «'Ανάπλασιν» κεφάλαιά τινα, εἰς τὰ ὅποια οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς θέλουσιν εὖρει πολλὴν τὴν τέρψιν μετὰ πλείστης τῆς ὀφελείας.

κτοῦντες ἐθήνησαν. — Οὐδεὶς ἐκ τῶν περὶ τὰς τραπέζας ἀνέστη. — Οὐδεὶς ἐκ τῶν περιπατούντων εὐλαβῶς παρεμύρισεν, ἢ ἔστη καὶ ἀπεκαλύφθη. — Ἐκείνοι, οἵτινες ἤθελάνθησαν εὐλαβῇ συγκίνησιν καὶ πῶς ἐθήνησαν θορυβηθέντες, ἦσαν χειρῶνακτὲς τινεὶ ἄνδρες καὶ πτωχαὶ τινεὶ γυναῖκες, οἵτινες περιέμενον τὸν σιδηροδρόμον, ἐν τῷ ὑποίῳ τρίτην ἡδύναντο νὰ καταλάβωσι θέσιν.

Ἡ βωμολόχος καὶ βλάσφημος λογομαχία τῶν ἐκεί που συνηθροισμένων ἀμαξήλατῶν οὐδὲ στιγμιαίαν ὑπέστη διακοπὴν καὶ ἡ σαπυρολόχος τῶν λούστρων φλυαρία εὐρίσκατο εἰς τὴν πυρετώδη ἐντασίν της.

Ὁ ἐπίσκοπος, μεταβαίνων, ὡς ἔμαθον, εἰς ἐξοχικὸν τῆς Κηφισίας ναίδριον, τὸ ὅποιον ἐμίληε τὴν ἐπαύριον νὰ ἐγκαινίσῃ ἐπ' ἐνόματι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, εὐρίσκατο εἰς τὸ ἄκρον τῆς πολυανθρώπου πλατείας, ὅτε ἀμαξήλατης ἡκούσθη λέγων ἐν τῇ γοῇ τῆς βωμολοχίας του ἀπὸ σταυροῦ σου! τὴν Παναγιά σου! Ἐστρεψά νομίσας, ὅτι ἐπέκειτο συμπλοκὴ καὶ ἐμέλλον νὰ ἀσπράψουν μάχαιραι ὀξείαι καὶ κροτήσουν πολύκροτον εὐθυβόλα. — Ἀλλὰ δὲν ἦτο τίποτε... τὸ βωμολοχοῦν τοῦ Ἑλληνικοῦ χριστιανοῦ στόμα ποικιλίας χάριν ἐξέφρασε καὶ τὴν ὕβριν ταύτην κατὰ τῶν τιμιωτάτων τῆς θρησκείας ὀνομάτων. — Ὁ ἐπίσκοπος, πλησιέστερον ἑμαῦ εὐρισκόμενος, ἤκουσεν, ἀλλ' ἐφάνη ὡς μὴ ἀκούσας, καὶ ἐξηκολούθησε πάντοτε ἐν ἀταραξίᾳ τὸν δρόμον του. — Διὰ τοὺς λοιποὺς δὲν συνέβη, οὔτε ἡκούσθη τίποτε...

Ἡ συναυλία τοῦ ψιθύρου τῶν λευκῶν καὶ τῆς παικίλομόρφου τῶν ἀνθρώπων φωνῆς ἐξηκολούθει ἀδιάκοπος.

Ἐμπροσθέν μου ἔστατο ἀστυφύλαξ. Πλαγίως δὲ εἰς πάντε βηματῶν ἀπόστασιν εἰς τὸν τοῦ κάφρῆου τῆς πλατείας.

Ὁ τοῦ καφρῆου ἄνθρωπος, 35-40 ἐτῶν, διέταξε δεκατετραετῇ λούστρον νὰ τῷ κάμῃ ὑπηρεσίαν τινά. Ὁ λούστρος, προσβλέψας εὐθὺ τὸν ἄνθρωπον τοῦ καφρῆου καὶ λοξὴν ρίψας ὀφθαλμοβολὴν πρὸς ἐμὴ λυκα ὁμότεχνόν του, ἐξεστόμισε γελῶν τοιαύτην ἀισχρολογίαν εἰς βάρος τούτου, ὅποιον ἀμφιβάλλω ἐὰν γινώσκουν νὰ ἐκστομίζουσιν οἱ τῶν Κινέζων παῖδες.

επαγόμενον (ἤτοι ἐπιφερόμενον, ἐπιταπτόμενον, ἐπικολουθεῖν) εἶνε τὸ περὶ τῆς ἀντιθέτου, ἐξ ἧς πικρὸς ἐπεφύετο, καὶ προσηγορεύμενον τὸ ὅτι ἡ γῆ ἦτο ἀόριστος, κατὰ τὸν παραφραστὴν ἐπαγόμενον εἶνε τὸ ὅτι ἡ γῆ ἦτο ἀόριστος! Ἐν ᾧ στοιχειώδης προτομή εἰς τοὺς πρώτους στίχους τῆς Γενέσεως τοῦ Μωυσέως μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ἐναντίου. Τὶ δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τοῦ ὅτι κατὰ τὸν παραφραστὴν τὸ ἐπαγόμενον = ἐπιφερόμενον, δεῖν νὰ ἐξηγηθῇ ὡς τὸ ἐρχόμενον κατόπιν, ὡς προσδεχόμενον;

Ἐν σελ. 31, στίχ. 9, τὸ πρωτότυπον λέγει: «ὥστε εἰ μὲν ἰσθόρροπον λέγουσι τοῦ κακοῦ τὴν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐναντιώσιν, ἀπαιδύοντες τοὺς πόλεμον καὶ διηγεῖν τὴν φθορὰν κρατούντων ἐν μέρει καὶ κρατουμένων»· ὁ δὲ παραφραστής ἐμνησθεῖ οὕτω: «ὥστε, ἐάν μὲν τὴν ἐναντιώσιν τοῦ κακοῦ ἐννοοῦν ἐκεῖνοι ἰσοδύναμον μὲ τὸ ἀγαθόν, τότε εἰσάγουσι πόλεμον ἀκατάπαυστον καὶ παντοειρήνην τὴν καταστροφὴν τῶν νικούντων ἐν μέρει καὶ πρὸ πάντων τῶν νικωμένων». Ἐνῶς ἡ ὁρὴ ἐμνησθεῖ ἔχει παραφρ. ὡς ἐξῆς: «ὥστε, ἐάν μὲν ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ διαμάχη τοῦ κακοῦ ἢ ἐναντίον τοῦ ἀγαθοῦ ἦνε ἰσθόρροπος (χωρὶς δηλαδὴ νὰ ἀποκλινῇ ἢ βρισκῇ νίκη οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐνός οὐκ ἐπὶ τοῦ ἄλλου), μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν τοῦτον ἀκατάπαυστον εἰσάγουσι πόλεμον καὶ διαρκῆ τὴν φθορὰν μεταξὺ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, διότι ταῦτα ὡς ἰσόπαλα ἐν μέρει νικᾷσι καὶ ἐν μέρει νικῶνται». Ὡς ἐντεῦθεν ἀνακαί νὰ εἴπῃ ὁ ἀναγνώστης, ὁ παραφραστής εἰς ὅσο καὶ δεινότερα ἐνέπεσον ἅπαντα. «Ἦτοι, ἐνῶς πρόκειται περὶ ἰσχυρισμῶν τινῶν φαντασθέντων ὅτι κακὸν καὶ ἀγαθὸν εἶνε ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πολέμων ἰσόπαλα καὶ ἰσθόρροποι, ὁ παραφραστής φαντάζεται ὅτι πρόκειται δι' ἐναντιώσιν τοῦ κακοῦ ἰσοδύναμον μὲ τὸ ἀγαθόν, περὶ τοῦ ὅτι δηλαδὴ ἡ τοῦ κακοῦ διαμάχη εἶνε ἰσοδύναμος μὲ αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, ἥτοι ὅτι τὸ κακὸν ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τοῦ ἀγαθοῦ κατανατᾷ νὰ ἦνε ἀγαθόν» προσέτι δὲ, ἐνῶς, κατὰ τὸ κείμενον, τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, ἐάν ἦνε ἰσόπαλα καὶ ἰσθόρροποι, παντοειρᾶ θὰ ἀλληλοπολεμῶνται, διότι φύσει εἶνε πολέμια καὶ οὐδέποτε θὰ καταβῶνται μέχρι ἐκμηδενίσσεως τὸ ἐν ὑπὸ τοῦ ἐτέρου, ἀλλ' ἐν μέρει θὰ νικῶσι, καὶ ἐν μέρει θὰ νικῶνται (δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο θὰ ἦνε καὶ ἰσθόρροποι), κατὰ τὸν παραφραστὴν διὰ τοῦ ἰσοδυναμοῦ ἀκατάπαυστος εἰσάγεται πόλεμος καὶ παντοειρᾶ καταστροφὴ τῶν νικούντων ἐν μέρει καὶ πρὸ πάντων τῶν νικωμένων! Ἀλλὰ ποῦ εἶδε τὸ πρὸ πάντων τοῦτο; Ἐκ ποῦς τὸ ἐξήγαγε λέξις τοῦ κειμένου, ἐκ ποῦς δ' ἐννοίας, ἐνῶς ἀπλοῦς πρὸς πρόκειται περὶ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ παριστανόμενων ὡς ἰσοπαλῶν ἐν διαμάχῃ ἰσθόρροποι, ἐπομένως δὲ ἐν μέρει νικούντων καὶ ἐν μέρει νικωμένων; Καὶ λοιπὴ τις σκέψις θὰ προσέφυγε τὸν παραφραστὴν ἀπὸ τοῦ ἐρμηνευτικοῦ τούτου παραπτώματος ὡς καὶ ἄν, προσέχων εἰς τὰς λέξεις, εἴβλεπε, πρῶτον μὲν ὅτι αἱ μετὰ τὴν ἐκκρούσιν καὶ κρατούντων καὶ κρατουμένων εἶνε αἰτιολογικαὶ καὶ οὐκ ἀναφορικαί, δεύτερον δὲ ὅτι τὸ ἐν μέρει: προσδιορίζει ἀμφοτέρους τὸς μετοχὰς ταύτας. (ἀκολουθεῖ).

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ",

64—ΟΔΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ—64

Θέλετε νὰ προσφέρητε εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σας κατὰ τὸ προσεγγίζον Νέον ἔτος 1901 τὸ ὠραιότερον καὶ ὠφελιμώτερον ἑῶρον; Ἀγοράσατε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀδελφοῦ, ἐκδοσὶν τῆς «Ἀναπλάσεως» εἰς τὸ ἀρχαῖον κείμενον μὲ σύντομον ἐρμηνείαν καὶ προσευχάς, φέρον τὸ κύρος τῆς Ὁρθοδόξου Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τιμᾶται δεδεμένον εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἀναπλάσεως δραχ. 1, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους βιβλιοπώλας δραχ. 1,20· τὸ δὲ ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτοῦ καὶ χρυσόδετον δραχ. 3.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀποστείλατε δραχ. 1, 20 διὰ τὸ ἀπλοῦν ἢ δραχ. 3 διὰ τὸ χρυσόδετον καὶ θὰ λάβητε ταχέως καὶ ἀσφαλῶς ἀπὸ ἀλλοτρίων ταχυδρομικῶν τελῶν τὸ Εὐαγγέλιόν σας. Οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνουσιν εἰς χρυσόν.

Σημ. Οὐδεμία παραγγελία ἐκτελεῖται ἐάν δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ἀντίτιμον τῶν παραγγελιομένων βιβλίων.

Ο ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΠΙΘΗΚΟΥ

Ἐπειδὴ δι' ἐνεργειῶν συντόνων τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Συντάκτου τῆς «Ἀναπλάσεως» αὐξάνει σημαντικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς, εἰκάζεται δὲ ὅτι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον θὰ πραγματοποιηθῇ αὐξήσις μεγίστη, ἐκρίθη ὅτι τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ ἀπόγονος τοῦ πιθήκου» δημοσίευσμα πρέπει νὰ διακοπῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὡς συνέχισθῇ ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους ἀναδημοσιευόμενον ἅμα καὶ τοῦ ἥδη δημοσιευθέντος μέρους αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ δημοσίευσμα τοῦτο νύτῃ χυσε νὰ εὐαρεστήσῃ ἱκανῶς, πολλοὶ δὲ φίλοι ἐξέφρασαν εἰς τὸν Συντάκτην τῆς «Ἀναπλάσεως» τὴν γνώμην ὅτι ἀξίζει ν' ἀναγνωσθῇ ὁλόκληρον καὶ παρὰ τῶν νέων συνδρομητῶν.

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΑΛΑΝΟΥ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ἀπὸ τὸ ἐπόμενον φύλλον θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» δημοσίευσις σειρᾶς ἐστενογραφημένων λόγων τοῦ συντάκτου αὐτῆς.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν τοὺς κατὰ τόπους ἀνταποκριτὰς μας, ὅσοι ἀκόμη δὲν ἐξώφλησαν τὸν πρὸς τὴν «Ἀναπλάσιν» λογαριασμὸν τῶν, νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν συνδρομῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου. Παρακαλοῦμεν ὁμοῦτως τοὺς ἀφείλοντες συνδρομητὰς νὰ διευκολύνωσι τὸ ἔργον τῶν ἀνταποκριτῶν πληρώνοντες προθύμως τὴν ὀφειλὴν τῶν. Ἄς μὴ ἀποσπονήσωσι δὲ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ, ὅτι περιοδεῖται πρὸς κήρυγμα, τοῦ φύλλον ἐκδόσις καὶ ἀποστολή, ἀπαιτοῦσι δαπάνας, καὶ ὅτι ἡμεῖς βραδύμεθα μόνον εἰς τὰς ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως» εἰσπράξεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ νεῖρα τῆς ὁλῆς ἐργασίας. Εἵπομεν, δι' ἐχομεν ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ μοχθήσωμεν ὑπὲρ δύναμιν διὰ τὸν φωτισμὸν ὅσων τῶν δυνατὸν περισσοτέρων· ἀλλὰ τοῦτο θὰ κατορθωθῇ μόνον ἂν μᾶς δοθῇ ἡ δέουσα ὑποστήριξις ἀπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν καὶ τῶν συνδρομητῶν μας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ 10 Δεκεμβρίου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Λουκ. Η'. 10—17

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Κολ. Α'. 12—19

ΟΙ ΔΙΔΑΞΟΝΤΕΣ

Εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς «Ἀναπλάσεως»

Ἐν τῇ Δ' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Γ. Λύνοδον
Σαββάτῳ 9 Δεκεμβρίου Π. Δουληγέρης ὥρ. 6—7 μ. μ.
Κυριακῇ 10 Δεκεμβρίου Π. Δουληγέρης ὥρ. 8—1 μ. μ.

Ἐν Πειραιεῖ

Ἐν τῷ Ζαννεῖῳ Ὁρφανοτροφείῳ.
Σαββάτῳ 9 Δεκεμβρίου Χ. Ἰωαννίδης ὥρ. 6—7 μ. μ.
Κυριακῇ 10 Δεκεμβρίου Γ. Μιχαῆλ ὥρ. 3—4 μ. μ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΙΣΤ. Ζ. ΔΙΑΔΗΜΑ

66—Ὁδὸς Ἀδριανῶν—66